



EURÓPAI PARLAMENT

2009 - 2014

Jogi Bizottság

2011/2013(INI)

25.1.2011

JELENTÉSTERVEZET

a fogyasztók és a vállalkozások javára szolgáló európai szerződési jog felé történő előrehaladás szakpolitikai választási lehetőségeiről
(2011/2013(INI))

Jogi Bizottság

Előadó: Diana Wallis

PR_INI

TARTALOMJEGYZÉK

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
INDOKOLÁS	8

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

a fogyasztók és a vállalkozások javára szolgáló európai szerződési jog felé történő előrehaladás szakpolitikai választási lehetőségeiről (2011/2013(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a fogyasztók és a vállalkozások javára szolgáló európai szerződési jog felé történő előrehaladás szakpolitikai választási lehetőségeiről szóló, 2010. július 1-jei bizottsági zöld könyvre (COM(2010)0348)
- tekintettel a 2010/233/EU számú, az európai szerződési jog közös referenciakeretének szakértői csoportja létrehozásáról szóló, 2010. április 26-i bizottsági határozatra¹,
- tekintettel a szerződési jogról szóló, 2001. július 11-i bizottsági közleményre (COM(2001)0398),
- tekintettel a „Cselekvési terv a koherensebb európai szerződési jogért” című, 2003. február 12-i bizottsági közleményre (COM(2003)0068),
- tekintettel az európai szerződésjog és a közösségi vívmányok felülvizsgálata tekintetében a követendő útról szóló, 2004. október 11-i bizottsági közleményre (COM(2004)0651),
- tekintettel „Az elért haladásról szóló első évi jelentés az európai szerződésjogról és a közösségi vívmányok felülvizsgálatáról” című, 2005. szeptember 23-i (COM(2005)0456), valamint a „Második időközi jelentés a közös referenciakeretről” című, 2007. július 27-i bizottsági jelentésre (COM(2007)0447),
- tekintettel az EU-ban a vállalkozások és a fogyasztók közötti, határokon átnyúló elektronikus kereskedelemről szóló, 2009. október 22-i bizottsági közleményre (COM(2009)0557),
- tekintettel az európai szerződési jog közös referenciakeretéről szóló, 2008. szeptember 3-i állásfoglalására²,
- tekintettel az európai szerződésjogról szóló 2007. december 12-i állásfoglalására³,
- tekintettel az európai szerződésjogról szóló 2006. szeptember 7-i állásfoglalására⁴,
- tekintettel az európai szerződési jog és a közösségi vívmányok felülvizsgálata tekintetében a követendő útról szóló 2006. március 23-i állásfoglalására⁵,
- tekintettel a kérdéssel kapcsolatos 1989. május 26-i⁶, 1994. május 6-i¹, 2001. november

¹ HL L 105., 2010.4.27, 109. o.

² HL C 295 E, 2009. 12. 4., 31. o.

³ HL C 323 E, 2008. 12. 18., 364. o.

⁴ HL C 305 E, 2006. 12. 14., 247. o.

⁵ HL C 292 E, 2006. 12. 1., 109. o.

⁶ HL C 158., 1989.6.26., 400. o.

15-i² és 2003. szeptember 2-i³ állásfoglalásaira,

- tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
- tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére, valamint a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság és a Gazdasági és Monetáris Bizottság véleményére (A7-0000/2011),
- A. mivel évek óta zajlanak a megbeszélések az európai szerződési joggal kapcsolatos kezdeményezésről, amelynek célja a szerződési joggal foglalkozó szövegek közötti eltérések miatt a belső piacon jelentkező problémák megoldása,
- B. mivel a globális pénzügyi válság fényében minden eddiginél fontosabbnak tűnik, hogy a belső piac lehetőségeinek teljes kiaknázása érdekében koherens európai szerződési jogi rendszer jöjjön létre,
- C. mivel az európai szerződési jog közös referenciakeretével kapcsolatosan a Bizottságnak segítséget nyújtó szakértői csoport az érintett felek kerekasztalával közösen megkezdte a munkáját,
- D. mivel a Bizottság 2008. évi felmérése szerint a kiskereskedők 80%-a csak a hazai piacon forgalmazza a termékeit, a határokon átnyúló forgalmazás pedig csak kevés tagállamba irányul⁴,
- E. mivel a külföldi (fogyasztóvédelmi) szabályozás határokon átnyúló tranzakciókra történő, a Róma I. rendelet⁵ szerinti alkalmazása jelentős, becslések szerint évente és vállalatonként 15 000 eurós költséget hárít a vállalkozásokra, elsősorban a kis- és középállományokra⁶,
- F. mivel e tranzakciós költségek súlyosan akadályozzák a határokon átnyúló kereskedelmet, ahogyan azt a 2008-ban megkérdezett uniós kiskereskedők 60%-a megerősítette⁷, mivel továbbá 46%-uk szerint a harmonizált szabályok növelnék a határokon átnyúló forgalmazás volumenét,
- G. mivel az online piac továbbra is bizonyíthatóan széttöredezett: egy felmérés 10 964 próbarendelésének 61%-a sikertelen volt, többek között azért, mert az eladó nem volt hajlandó szállítani a fogyasztó országába⁸; mivel továbbá a határokon átnyúló vásárlás révén a fogyasztó nagyobb eséllyel talál olcsóbb ajánlatot⁹, illetve olyan termékeket is megvásárolhat, amelyek nem állnak rendelkezésre a hazai piacon¹⁰,
- H. mivel az európai szerződési jog kérdéskörében meghozott valamennyi intézkedésnek

¹ HL C 205., 1994. 7. 25., 518. o.

² HL C 140. E, 2002.6.13., 538. o.

³ HL C 76 E, 2004. 3. 25., 95. o.

⁴ Eurobarometer 224, 2008, 4.o.

⁵ HL L 177., 2008.7.4, 6. o.

⁶ UK Federation of Small Businesses, a Róma I. rendeletről szóló álláspont (2007).

⁷ Eurobarometer 224, 2008, 4.o.

⁸ COM(2009) 0557, 5. o.

⁹ Ugyanott, 3.o.

¹⁰ Ugyanott, 5.o.

összhangban kell állnia a későbbiekben hatályba lépő fogyasztói jogi irányelvvel,

Az európai szerződési jogi eszköz jogi természetete

1. várja a szakértői csoport eredményeinek közzétételét, valamint az eredmények felhasználásának módjával kapcsolatos megbeszélések kimenetelét;
2. támogatja egy opcionális eszköz rendeleti úton történő bevezetését; úgy véli, ezt az opcionális eszközt egy intézményközi megállapodás útján elfogadott „eszköztárral” kell kiegészíteni;
3. úgy véli, az „eszköztárat” lépésről lépésre lehetne bevezetni, kezdetben a Bizottság eszköze lenne, majd ezt lehetne az intézmények közötti megállapodások létrejöttével az uniós jogalkotó eszközévé alakítani; hangsúlyozza, hogy az „eszköztár” megfelelő jogi háttérrel és alapot nyújtana az opcionális eszköz működéséhez;
4. úgy véli, egy opcionális eszköz európai hozzáadott értéket teremtene, különösen azzal, hogy jogbiztonságot adna az Európai Bíróság joggyakorlata révén, egyszerre biztosítva lehetőséget a jogi és a nyelvi akadályok leküzdésére, hiszen egy opcionális eszköz értelemszerűen minden uniós nyelven elérhető lenne;
5. nyilvánvaló gyakorlati előnyt lát az opcionális eszköz rugalmasságában és önkéntes jellegében; felszólítja azonban a Bizottságot, hogy az opcionális eszközre irányuló valamennyi javaslata tartalmazzon a rendszeres nyomon követésre és felülvizsgálatra szolgáló mechanizmust, amely biztosítja valamennyi érintett fél szoros bevonását;

Az eszköz alkalmazási köre

6. úgy véli, hogy az eszköznek a vállalkozások egymás közötti szerződéseit, valamint a vállalkozások és a fogyasztók közötti szerződéseket egyaránt le kell fednie; hangsúlyozza, hogy biztosítani kell a fogyasztók magas szintű védelmét, hiszen az eszköz a kötelező érvényű nemzeti rendelkezések helyébe lépne, többek között a fogyasztóvédelem terén is;
7. nem lát olyan okot, ami miatt egy opcionális eszköz ne vonatkozhatna egyszerre határokon átnyúló és tisztán hazai helyzetekre, ráadásul ez az egyszerőség és a költségtakarékosság szempontjából is előnyös lenne, különösen a kkv-ágazat számára; úgy véli azonban, hogy külön kell elemezni, milyen hatásokkal járna az eszköz hazai alkalmazása a szerződési joggal foglalkozó nemzeti rendelkezésekre;
8. elismeri, hogy az e-kereskedelemmel vagy távértékesítéssel kapcsolatos szerződések jelentős arányt képviselnek a határokon átnyúló ügyleteken belül; úgy véli azonban, hogy az opcionális eszköznek nem szabadna csupán az ügyletek e típusaira vonatkoznia;
9. úgy véli, hogy az „eszköztár” hatálya meglehetősen széles lehetne, mivel az opcionális eszköznek a szigorúan vett szerződési jogi kérdésekre kell korlátozódnia;
10. hasznosnak tartana egy olyan opcionális eszközt, amely konkrét rendelkezéseket tartalmazna a leggyakoribb szerződéstípusokra vonatkozóan, különösen az értékesítés és a szolgáltatások terén; ismételten kéri, hogy az opcionális eszköz hatálya terjedjen ki a

biztosítási szerződésekre is, mivel egy ilyen eszköz különösen hasznos lehetne a kisebb értékű biztosítási szerződések esetében; kiemeli, hogy felmerült több olyan egyedi kérdéskör, például a digitális jogok és a haszonélvezet, amelyek vonatkozásában hasznos lenne egy opcionális eszköz; másrészt úgy véli, hogy érdemes lehet kizárni az alkalmazási körből az összetett közjogi szerződések bizonyos típusait;

Az európai szerződési jogi eszköz gyakorlati alkalmazása

11. megállapítja, hogy a jelek szerint a kkv-k jelentős része kedvező fejleményeket vár az opcionális eszköztől, de ehhez arra van szükség, hogy az egyszerű és valamennyi fél számára vonzó legyen;
12. úgy véli, hogy bár az opcionális eszköz egységes törvényszöveget eredményezne, továbbra is szükség lenne olyan standard kereskedelmi szabályok és feltételek bevezetésére, amelyek egyszerű és közérthető formában fogalmazhatók meg, és amelyek felhasználásra készen a kkv-k rendelkezésére állnak, és amelyekre a fogyasztói bizalom garantálása érdekében valamiféle védjegyrendszer vonatkozik;
13. emlékeztet rá, hogy továbbra is prioritásnak számít a határokon átnyúló, különösen a kkv-knek és fogyasztóknak szánt alternatív vitarendezési mechanizmusok irányuló munka, ám hangsúlyozza, hogy e mechanizmus ügyét is előmozdítja, ha a felek egy opcionális eszköz által biztosított közös jogszabályi szöveget alkalmaznak; felkéri a Bizottságot, hogy a javaslat előterjesztésekor vegye figyelembe az ilyen szinergiákat is;
14. úgy véli, hogy a határokon átnyúló jogorvoslati rendszerekbe vetett bizalom hiánya felszámolható lenne azzal, ha közvetlen kapcsolat épülne ki az opcionális eszköz, az európai fizetési meghagyásos eljárás és a kis értékű követelések esetén alkalmazható európai eljárás között;
15. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a fogyasztók gyakran úgy érzik, nincs választásuk a szerződési feltételeket illetően, és gyakran találják magukat a „vidd el, vagy hagyd ott” kényszerhelyzetében; határozottan úgy véli, hogy egy vonzó opcionális eszköz valóban szélesebb választékot biztosít a fogyasztók számára azáltal, hogy új üzleti lehetőségeket nyit meg és fokozza a piaci versenyt;

Az érintettek bevonása, hatásvizsgálat

16. hangsúlyozza, hogy létfontosságú bevonni valamennyi érintett felet az egész Unióból és a különféle ágazatokból, ideértve a gyakorló jogászokat is;
17. nagyra értékeli, hogy már az eddig bevont szakértők és érintett felek is nagy sokszínűséget biztosítanak földrajzi és ágazati szempontból; úgy véli, hogy az érintettek hozzájárulása még ennél fontosabb lesz a konzultációs szakasz után, a konkrét jogalkotási eljárás elindítását követően, amikor e hozzájárulásokra a lehető legszélesebb kör bevonásával és a lehető legátláthatóbb módon kell sort keríteni;
18. a jogalkotás javításának elvével összhangban emlékeztet rá, hogy átfogó és széles körű hatásvizsgálatra van szükség, amely a gyakorlati szempontokra összpontosítva elemzi a különféle politikai lehetőségeket, köztük azt a lehetőséget is, ha az Unió nem tesz

semmilyen lépést;

o

o o

19. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

INDOKOLÁS

I. Háttér

A szerződési jog határozza meg és szervezi a belső piaci ügyleteket, ezért nyilvánvalóan ugyanúgy képes e tranzakciók akadályozására és elősegítésére is. Ha megtaláljuk a legjobb irányt a szerződési jog területén, akkor jelentős mértékben javítani lehet a belső piac működését, és ki lehet aknázni a belső piacon rejlő valamennyi lehetőséget a vállalkozások – elsősorban a kkv-k – és a fogyasztók érdekeit szolgálva.

Évek zajlanak megbeszélések intézményközi keretben és a széles közvélemény bevonásával is arról, hogy milyen előnyökkel járhat a belső piacra nézve az európai szerződési jog; a Parlament 1989-ben foglalt először állást e kérdésben. A Bizottság 2001. évi közleménye kiterjesztette a vitát azzal, hogy megvizsgálta, milyen problémákat okozhatnak a belső piacon a szerződési jogok közötti eltérések, és melyek a cselekvési lehetőségek. E konzultáció eredményeinek fényében a Bizottság 2003-ban cselekvési tervet tett közzé, amelyben többek között egy fogalommeghatározásokat, közös elveket és mintaszabályokat tartalmazó közös referenciakeret kialakítását javasolta annak érdekében, hogy javítani legessen az európai szerződési jog minőségét és koherenciáját. A Bizottság 2004-ben egy újabb közleményben számolt be e cselekvési terv eredményeiről, valamint javasolta az e téren meglévő uniós vívmányok felülvizsgálatát, majd végül 2008-ban terjesztette elő a fogyasztói jogokról szóló irányelvjavaslatát. Az európai szerződési jog és a közös referenciakeret ügyében történt haladásról két alkalommal számolt be a Bizottság, majd egy zöld könyvben ismét javaslatot tett arra vonatkozóan, hogy milyen lépéseket kellene tenni e területen.

Figyelmet érdemel az is, hogy a kérdéskörrel kapcsolatos különféle állásfoglalásaiban a Parlament több alkalommal elismerte, hogy a szerződési jogi keret javítása milyen előnyökkel járhat a belső piacra nézve, üdvözölte a közös referenciakeret gondolatát, és ragaszkodott ahhoz, hogy magát a Parlamentet és az érintett feleket szorosan vonják be a folyamatba.

E jelentés célja, hogy választ adjon az európai szerződési jogról szóló bizottsági zöld könyvre, valamint vázolja a Parlament prioritásait e témában.

II. A bizonyítható tények

Mivel a szerződési joggal kapcsolatos valamennyi kezdeményezésnek maximálisan meg kell felelnie a vállalkozások és a fogyasztók tényleges igényeinek, és választ kell adnia az őket foglalkoztató kérdésekre, az előadó úgy véli, hogy a témával kapcsolatos érveléskor abból kell kiindulni, hogy milyen, gyakorlatban bizonyítható tények jellemzik a jelenlegi szerződési jogi helyzetet, és milyen nehézségekkel találkoznak a vállalkozások és a fogyasztók, különösen határokon átnyúló ügyletek esetén.

A jelentés ezért egy sor friss adatra támaszkodik:

– Az egyesült királyságbeli kisvállalkozások szövetsége (UK Federation of Small Businesses) a Róma I. rendeletről szóló 2007. évi állásponyjában kiszámolta, hogy egy vállalkozás számára mintegy 15 000 eurós költséget jelent, ha e-kereskedelmi tevékenységet kíván folytatni valamely tagállamban (az összet tartalmazza a jogi, fordítási és végrehajtási költségeket is).

– Az Eurobarométer 2008. évi 224. számú gyorsfelmérése (A vállalkozások viszonyulása a határon átnyúló értékesítéshez és a fogyasztóvédelemhez), amelyhez a közölt információk szerint összesen 7282 vállalatvezetőt kérdeztek meg 27 tagállamban és Norvégiában 2008. január 30. és február 7. között. Ennek legfontosabb eredményei az alábbiak (Fő eredmények, 4. o.):

- Az uniós kiskereskedők háromnegyede csak a saját hazai piacán értékesít. Leginkább a közepes és nagy méretű kereskedelmi vállalkozások esetében képzelhető el, hogy határokon átnyúló értékesítést folytassanak.
- A kiskereskedők 60%-a aggasztó akadállynak tartotta azokat a költségeket, amelyek a fogyasztói ügyleteket szabályozó különféle nemzeti jogok betartása kapcsán merülhetnek fel.
- Megállapították továbbá, hogy a kiskereskedők 46%-a szerint nőne a határokon átnyúló eladásaik száma abban az esetben, ha az egész Unióban harmonizálnák a fogyasztói ügyletekre vonatkozó törvények rendelkezéseit. 41%-uk szerint nem változna a határokon átnyúló eladások szintje. Jelenleg tehát 75%-uk nem folytat határokon átnyúló kereskedelmet, és csak 41%-uk mondja, hogy a szabályozás harmonizálása esetén sem folytatna.

– az EU-ban a vállalkozások és a fogyasztók közötti, határokon átnyúló elektronikus kereskedelemről szóló, 2009. október 22-i bizottsági közleményből (COM(2009)0557) felhasznált bizonyíték háttere – a közleményben szereplő információk alapján – a következő: valamennyi tagállamban tesztvásárlókat bízta meg, hogy keressék meg és jegyezzék fel, hogy mennyibe kerülne az interneten megvásárolni 100 meghatározott népszerű termék árát, kiszállítás költségekkel együtt. Ezt követően összehasonlították a hazai és – ha volt ilyen – a határokon átnyúló kereskedelemben kapott árakat. Azt is vizsgálták, hogy rendelkezésre állnak-e a termékek, illetve hogy létrejöhet-e az ügylet. Többek között az alábbi eredmények születtek:

- Árszehasonlítás: A 27-ből 13 tagállamban (Portugália, Olaszország, Szlovénia, Spanyolország, Dánia, Románia, Lettország, Görögország, Észtország, Finnország, Magyarország, Ciprus, Málta) a termékek legalább fele esetében a tesztvásárlók arra a megállapításra jutottak, hogy létezik a hazainál legalább 10%-kal olcsóbb határon túli ajánlat (COM (2009)0557, 3. o.).
- A termékekhez való hozzáférés: Ciprus, Málta és Luxemburg esetében, valamint Litvániában, Lettországbán, Írországbán, Belgiumban, Észtországbán, Portugáliában és Finnországbán a tesztvásárlók a listán szereplő termékek legalább felét nem tudták megtalálni a hazai kínálatban (COM (2009)0557, 4. o.).
- Internetes ügyletek sikertelensége: 10 964 darab határokon átnyúló tesztvásárlást hajtottak végre, és amennyiben az on-line üzlet nem a fogyasztó lakhelye szerinti országban volt, átlagosan csak az ügyletek 39%-a valósulhatott meg. A rendelések 61%-a sikertelen volt, vagy mert a kiskereskedő nem szállított az adott országba, vagy egyéb okok miatt.

Az előadó szerint ezek az adatok is bizonyítják, hogy a szerződési jog terén fennálló különbségek elriasztják a vállalkozásokat, különösen a kkv-kat a határokon átnyúló kereskedelemről, ezért nem tudnak élni a belső piac nyújtotta lehetőségekkel és haszonnal. Az adatok azt is megerősítik, hogy a fogyasztók is hátrányos helyzetbe kerülnek, hiszen a határokon átnyúló piaci verseny korlátozott mivolta korlátozott választékot, a magasabb árakat és az alacsonyabb minőséget eredményez; az is előfordul, hogy egyes fogyasztók egyáltalán nem férnek hozzá semmilyen külföldi kínálathoz.

III. A jelentés szerkezete

A jelentéstervezet négy fejezetre osztható: az első és a második szakasz választ ad a Bizottság által a zöld könyvben felvetett kérdésekre; a harmadik és negyedik szakasz olyan témákkal foglalkozik, amelyek az előadó szerint különösen fontosak, ilyen az európai szerződési jogi eszköz gyakorlati alkalmazása, az érintettek bevonásának kérdése és a hatásvizsgálat.

Az európai szerződési jogi eszköz jogi természete

Az előadó szerint egy, az európai szerződési jogra vonatkozó opcionális eszköz rendeleti úton történő bevezetése a legjobb megoldás (4. választási lehetőség). Ezt egészíthetné ki egy, a Bizottság és a jogalkotó rendelkezésére álló „eszköztár” (2. választási lehetőség), amelyet intézményközi megállapodás révén kellene végrehajtani. Az előadó szerint az eszköztár előnye, hogy meglehetősen gyorsan megvalósítható; lépésről lépésre is be lehetne vezetni, először a Bizottság rendelkezésére állna a szerződési joggal kapcsolatos jogszabályjavaslatok céljára, majd második lépésben, egy intézményközi megállapodás létrejötte után a Parlament és a Tanács is használná az e területen folytatott jogalkotási munkában. Az eszköztár gyors bevezetése lehetővé tenné a közös referenciakeret egyedi elemeinek gyakorlati tesztelését és az ezzel kapcsolatos ítélkezési gyakorlat kialakítását, ezáltal előkészítve az opcionális eszköz működésének jogi alapjait.

Az előadó az opcionális eszköz egyértelmű előnyének tartja például a nemzetközi árukereskedelemtől szóló bécsi egyezmény vagy a nemzetközi kereskedelmi szerződésekre vonatkozó UNIDROIT-elvek szerinti nemzetközi szabályrendszerekkel szemben, hogy jogbiztonságot teremt az Európai Bíróság hatásköre alatt, valamint biztosítja a nyelvi pluralitást. Az előadó különösen előnyösnek tartja, hogy egy opcionális eszköz több lehetőséget biztosít a felek számára, és jelentős haszonnal járhat abban az esetben, ha a felek vonzónak találják és ezt a megoldást választják. Ugyanígy nem jár semmilyen hátránnyal, ha nem kívánnak részt venni benne. Az előadó úgy véli továbbá, hogy felülvizsgálati mechanizmus kulcsfontosságú tényezők annak biztosítása szempontjából, hogy az opcionális eszköz lépést tudjon tartani a piac igényeivel, illetve a jogi és gazdasági fejlődéssel.

Az eszköz alkalmazási köre

Az előadó úgy véli, hogy az eszköznek a vállalkozások egymás közötti szerződéseit, valamint a vállalkozások és a fogyasztók közötti szerződéseket egyaránt le kell fednie. Úgy véli továbbá, hogy magas szintű fogyasztóvédelmet kell garantálni annak érdekében, hogy biztosíthatók legyenek a célként kitűzött belső piaci hatások.

Az előadó szerint az opcionális eszköz határokon átnyúló és hazai helyzetekben egyaránt

választható lenne, ám szeretné, ha mélyrehatóan megvizsgálnák, milyen hatást gyakorolna a nemzeti szerződési jogokra, ha opcionális eszköz állna rendelkezésre a hazai ügyletekre vonatkozóan; erre az elemzésre sor kerülhetne egy olyan hatásvizsgálat keretében is, amelyet valamely szerződési jogról szóló javaslatához kapcsolódva kell végrehajtani.

Az előadó megjegyzi, hogy bizonyos vélemények szerint az e-kereskedelemre és a távértékesítésre kellene korlátozni a bevezetendő szerződési jogi eszközt, és elismeri, hogy a jövőbeli eszközt főként az ilyen szerződésekre alkalmaznák, ám nem kíván mesterségesen különbséget tenni a virtuális vagy távügyletek és a személyes találkozással lezajló ügyletek között, ezért nem tartja helyesnek az opcionális eszköz hatályának e tekintetben történő leszűkítését.

Ami a tárgyi hatályt illeti, az előadó szerint az eszköznek a szerződési jog alapvető kérdéseire kell összpontosítania.

A meghatározott szerződéstípusokra való alkalmazást illetően az előadó úgy véli, az áruk kereskedelmére vonatkozó rendelkezéseket és a szolgáltatási szerződéseket kell prioritásnak tekinteni. Emlékeztetni kíván továbbá arra, hogy a Parlament a 2003. szeptember 2-i állásfoglalásában már hangsúlyozta, hogy prioritásként kell kezelni a fogyasztó szerződések és a biztosítási szerződések tárgykörére vonatkozó opcionális eszköz ügyét, és különösen a kis értékű biztosítási szerződések esetében tartana különösen hasznosnak egy opcionális eszközt. Az előadó célszerűnek tartaná annak feltárását, hogy milyen lehetőségeket biztosítana egy opcionális eszköz a digitális jogok és a haszonélvezet tekintetében, mely kérdések a jelenlegi tárgyalások során is felmerültek. Másrészt úgy véli, hogy világosan meg kell határozni a az eszköz hatálya alá tartozó szerződéstípusokkal kapcsolatos korlátokat. Világossá kell például, hogy az összetett közjogi szerződésekre és bizonyos nagy összegű közbeszerzési szerződésekre nem vonatkozna az opcionális eszköz.

Az európai szerződési jogi eszköz gyakorlati alkalmazása

Ebben a szakaszban az előadó olyan kérdéseket vet fel, amelyek az opcionális eszköz gyakorlati alkalmazása szempontjából fontosak.

Mindenekelőtt azt hangsúlyozza, hogy az egyszerűsége és könnyű felhasználhatóságra kell törekedni. Az opcionális eszközt a standard szabályok és feltételek összefüggésében kell vizsgálni, és az eszköz felhasználói, különösen a kkv-k számára kulcsfontosságú, hogy egyszerű és átfogó standard szabályrendszerek álljanak rendelkezésükre. Ha sikerülne létrehozni valamiféle védjegyrendszert, az tovább erősítené a fogyasztók bizalmát.

Az előadó szerint szinergiára kell törekedni az alternatív vitarendezési mechanizmusokkal, az európai fizetési meghagyásos eljárással és a kis értékű követelések esetén alkalmazható európai eljárással.

Hangsúlyozza végül, hogy az opcionális eszköz növelné a fogyasztók rendelkezésére álló kínálatot.

Az érintettek bevonása, hatásvizsgálat

Emlékeztet, hogy az érintettek széles körű és kiegyensúlyozott részvétele alapvető fontosságú.

Elismeri, hogy Bizottság jelenlegi munkamódszere, amelynek értelmében bevonta a szakértők és az érintettek egy-egy csoportját, biztosítja az érintett felek részvételét. Fontosnak tartja azonban hangsúlyozni, hogy az eljárás konzultációs szakasza még nem ért véget, a jogalkotási szakasz pedig még nem kezdődött el; az érintettek bevonása különösen fontos lesz a jogalkotási eljárás folyamán, ekkor minden rendelkezésre álló eszközzel garantálni kell majd az érintett felek részvételét és az átláthatóságot.

Az előadó végezetül hangsúlyozza a széles körű és sokrétű, a politikai alternatívák széles spektrumát feltáró, valamint az opcionális eszköz működése szempontjából fontos gyakorlati kérdésekre összpontosító hatásvizsgálat fontosságát.